

Покаянието като промяна

Миналият път говорихме за Петър, за ханаанката и за дома на Корнилий:

Лука 5:8. А Симон Петър, като видя това, падна пред Исусовите колене и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек.

Матей 15:25-28 и Марка 7:25-29

25. А веднага чу за Него една жена, чиято малка дъщеря имаше нечист дух, и тя дойде и падна пред нозете Му. 26. (Жената бе елинка, родом сирофиникианка). И молеше Му се да изгони беса от дъщеря ѝ. 27. А Исус ѝ рече: Остави да се наситят децата; защото не е прилично да се вземе хляба на децата и да се даде на кученцата. 28. А тя в отговор Му каза: Така Господи, но и кученцата под трапезата ядат от трохите паднали от децата. 29. И рече ѝ: За тая дума иди си; бесът излезе от дъщеря ти.

Деяния 10:36. Словото, което Той прати на израилтяните та им благовестяваше мир чрез Исуса Христа, (Който е Господар на всички), 37. това слово вие знаете, което след кръщението, проповядвано от Йоана, се разпространи по цяла Юдея, начиная от Галилея, 38. именно, Исус от Назарет, - как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него. 39. И ние сме свидетели на всичко що извърши Той и в Юдейската земя и в Ерусалим; Когото и убиха, като Го повесиха на дърво. 40. Него Бог възкреси на третия ден, и даде му да се яви, 41. не на всичките люде, а на нас предизбраните от Бога свидетели, които ядохме и пихме с Него след като възкръсна от мъртвите. 42. И заръча ни да проповядваме на людете и да свидетелствуваме, че Той е определеният от Бога Съдия на живите и мъртвите. 43. За Него свидетелствуват всичките пророци, че всеки, който повярва в Него, ще получи чрез Неговото име прощение на греховете си. 44. Докато Петър още говореше тия думи, Светият Дух слезе на всички, които слушаха словото.

Коментар: Връзката, която искам да направим между тези 3 цитата от Библията, е присъствието на покаянието при нашето приближаване при Бога и приемането ни от Него. Петър Изповяда, че е грешен пред Исус Христос, ханаанката прие безропотно своето унижение, защото се беше видяла в Божиите очи като грешница, която има нужда от незаслужена милост, Светият дух избухна в дома на Корнилий при думите за прощаване на греховете - т.е. присъстващите усетиха чрез Духа, че това е най-важната част от съобщението.

Самият Исус потвърждава в Лука 5:24. Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (рече на паралистика): Казвам ти: Стани, дигни постелката си, и иди у дома си.

Още примери за покаяние и неговото значение за живота и небесното царство:

Лука 24:46. И рече им: Така е писано, че Христос трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия ден, 47. и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и прощение на греховете между всичките народи, като се

започне от Ерусалим.

Коментар: Покаянието и прощението на греховете е в основата на Благовестието, ние нямаме право да спестяваме на слушателите си (да не би да ги смутим) призова за покаяние, нито да го оставим за по-късно. Ще приличаме на онези хитри търговци, които пишат най-важното от офертата с дребен шрифт най-отдолу.

Лука 7:1. След като свърши всичките Свои речи към людете, които Го слушаха 1, Исус влезе в Капернаум. 2. А на някой си стотник слугата, който му беше мил, боледуваше на умирање. 3. И като чу за Исуса, изпрати до Него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и оздрави слугата му. 4. Те, прочее, дойдоха при Исуса и Му се молеха усърдно, като казваха: Той заслужава да му сториш това; 5. защото обича нашия народ, и той ни е построил синагогата. 6. А когато Исус вървеше с тях и не беше вече далеч от къщата, стотникът изпрати до Него приятели да Му кажат: Господи, не си прави труд; защото не съм достоен да влезеш под стряхата ми; 7. затова нито счетох себе си достоен да дойда при Тебе; кажи само дума, и слугата ми ще оздравее. 8. Защото и аз съм човек поставен под власт, и имам подчинени на мен войници; и казвам на един: Иди; и той отива; и на друг: Дойди; и дохожда; и на слугата си: Направи това; и го прави. 9. Като чу това, Исус му се почуди; обърна се и рече на вървящия подир Него народ: Казвам ви, нито в Израил съм намерил толкова вяра.

Коментар: това, което Исус нарича тук вяра, много прилича на покаяние. Знаем, че вярата е необходима когато се приближаваме при Бога (Евреи 11:6) Нашето приближаване обаче разкрива човешкото ни несъвършенство и това неминуемо води до покаяние (ако желанието ни да бъдем близо до Бога е по-силно от себелюбието ни)

Лука 19:8. А Закхей стана и рече на Господа: Господи, ето от сега давам половината от имота си на сиромасите; и ако някак съм ограбил някого, връщам му четворкратно. 9. И Исус му рече: Днес стана спасение на този дом; защото и този е Авраамов син.

Коментар: Онзи който досега беше взимал, изведнъж започна да дава: на еврейски думата покаяние е същата като думата промяна.

Иоан 5:14. По-после Исус го намери в храма и му рече: Ето, ти си здрав; не съгрешавай вече, за да те не сполети нещо по-лошо.

Иоана 8:10. И когато се изправи, Исус ѝ рече: Жено, къде са тези, [които те обвиняваха]? Никой ли не те осъди? 11. И тя отговори: Никой Господи. Исус рече: Нито аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече.

Коментар: Бог изисква покаянието/промяната в нашия живот иначе ще ни сполети участта приготвена за света (Галатяни 5:21)

Лука 23:39. И един от обесените злодейци Го хулеше, казвайки: Нали си Ти Христос? Избави Себе Си и нас! 40. А другият в отговор го смъмра, като каза: Ни от Бога ли се не боиш ти, който си под същото осъждение? 41. И ние справедливо сме осъдени, защото получаваме заслуженото от това, което сме сторили; а Този не е сторил нищо лошо.

Коментар: Разбойникът висеше на кръста и се измъчваше, но в душата си той беше приел, че наказанието му е справедливо - беше се покаял.

Римляни 7: 24. [окаян аз човек! кой ще ме избави от тялото на тая смърт?](#)

Павел нарича себе си окаян и в това състояние задава жизненоважния за него и нас въпрос - Кой ще ни избави? Защото покаянието включва в себе си и ясното разбиране, че грехът живее в нас (Чети по-горе в същата тази 7 глава на Римляни), и че ние не можем да се справим с него сами.

Редът, който Бог е създал, не е нито чужд на човека, нито изглежда странен. Когато бащата възпитава сина си ([Евреи 12:7. Ако търпите наказание, Бог се обхожда с вас като със синове; защото кой е тоя син, когото баща му не наказва?](#)), ако синът не слуша, бащата го наказва. Наказанието е назначено да помогне на покаянието, за да се извърши промяната докрай. Съветът на Бога в наказанието е да се смирим и покаем, а не да негодуваме: [Евреи 12:5. И сте забравили увещанието, което ви съветва като синове: - "Сине мой, не презирай наказанието на Господа, Нито да ослабваш, когато те изобличава Той; Ако синът приеме наказанието и се смири в него - ще получи благословение: \(Яков1:12. Блажен онзи човек, който издържа изпитня; защото, като бъде одобрен, ще приеме за венец живота, който Господ е обещал на ония, които Го любят.\)](#)

[Яков 1:2. Считайте го за голяма радост, братя мои, когато падате в разни изпитни, 3. като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда твърдост.](#)

Може да ви се стори странно, че смесваме изпитание с наказание, но ако разберем че вярата и покаянието вървят винаги ръка за ръка, ще видим желанието на Бог да утвърждава нашето покаяние/вяра ([Евреи 12:6-11](#)). Ще видим че Бог чрез изпитанията/наказанията ни помага да усмиряваме плътта си в нейните стремежи да се освободи от контрола на Духа ([Галатяни 5:17](#))

Бог да ви благослови